

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Jagačić Marija god.

UTORAK – 7.30 + Perić Ivan god. Augustin i Kata

SRIJEDA – sv. Nikola Tavelić 7.30 + Majcen Gabrijel

ČEVRTAK – 7.30 + Obitelj Hrenić

PETAK – 7.30 + Ljubek Antun

SUBOTA – u 17.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 33. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Novosel Stjepan god.

11.00 + Kuharić Marin

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;

ministranti - subota u 11.00,

Župni vjeronauk: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici

Sveti Nikola Tavelić

Sveti Nikola Tavelić bio je prvi kanonizirani hrvatski svetac, rođen je u Šibeniku oko 1340. godine u drevnoj plemićkoj hrvatskoj obitelji. Vrlo mlad stupio je u franjevački red i postao svećenik. Radio je 12 godina kao misionar u Bosni među bogumilima, a nakon toga u Palestini među Saracenicima. U Jeruzalemu je s tri druga franjevca dana 14. studenoga 1391. godine stekao palmu mučeništva. Njegovo je štovanje bilo uvijek živo u domovini Hrvatskoj i franjevačkom redu. Svetim ga je proglasio papa Pavao VI. 21. lipnja 1970. u prisustvu 20.000 Hrvata iz Domovine i svih krajeva svijeta. Već je preko 30.000 vjernika i klerika zatražilo od Biskupske konferencije da sv. Nikola bude proglašen prvim i glavnim zaštitnikom hrvatskoga naroda. Njegov život i mučeništvo izraz je žive i nepokolebljive vjere, a za sve nas je poziv na svjedočenje da je Isus Krist Gospodin i Spasitelj svih ljudi.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studen, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 51 (207)

11. studenoga 2012.

32. NEDJELJA KROZ GODINU

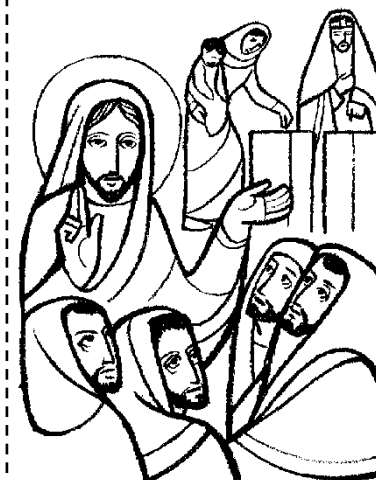
Psalam 146

Hvali, dušo moja, Gospodina!

On ostaje vjeran dovijeka,
potlačenima vraća pravicu,
a gladnima kruha daje.

Gospodin oslobađa sužnje,
Gospodin slijepcima oči otvara,
Gospodin upravlja prignute,
Gospodin ljubi pravedne.

Gospodin štiti pridošlice,
sirote i udovice podupire,
a grešnicima mrsi putove.
Gospodin će kraljevati dovijeka,
tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.

Ulazna pjesma

Neka dopre do tebe
molitva moja,
prigni uho k vapaju
mome, Gospodine.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

U današnjim čitanjima dva puta slušamo o udovici: o udovici iz Sarefte u Starom zavjetu i o udovici u hramu u izvješću iz Novoga zavjeta. Ono što upada u oči, jest to da obje čine nešto u cijelosti: sve što im je potrebno za život, sve daruju: jedna udovica daje sve proroku, a druga hramu. I ono važno što danas treba reći jest kratko i jasno: istinska vjera je sve ili ništa, bez obzira na situaciju u kojoj se nalazimo.

Bogataši koje susrećemo u evanđelju daju mnogo, ali sve je to samo nešto od njihova suviška. Udovica, naprotiv, bez obzira što su to bila samo dva novčića, daje sve što ima, svoj čitav život. Ona je razumjela o čemu se radi u odnosu prema Bogu: ne djelić, ne neki nevažni ostatak našega života, nego sve ili ništa. Isus je došao da bi nam to objasnio i to pred nama živio. On nije došao da sudi i osuđuje, nego da nam otvori oči za veću stvarnost i da nas pozove da svoje brige i muke prebacimo na njega. Onaj tko u njega nema povjerenja ne može ga niti prihvatiti kao onoga koji daruje rasterećenje, oslobođenje i mir. Tko se ne odrekne svoga imanja, ne oslobodi se onoga od čega je ovisan, ostaje ovisan i o svojim brigama. Tko samo nešto daje, neće nikad biti slobodan. Takvo nas razmišljanje dovodi do sasvim drugačijeg shvaćanja pojmova „potpuno“ i „nešto.“ Ponašanje pismoznaca je, izvana promatrano, u redu. Oni daju toliko, koliko im se čini da je potrebno i pravedno. Ali u stvarnosti daju zato, da bi nešto dobili, da bi dobili čast. I time oni više ne stoje u službi Boga, nego Boga iskorištavaju za svoje svrhe. Njihovo davanje više nije „darovanje sebe,“ nego postaje trgovinom: koliko ili što mogu očekivati, ako dadnem toliko i toliko?

Tko od Boga traži nekakvu uzvratnu uslugu, tko se, dakle, Bogu daruje da bi na neki drugi način bio nagrađen, nije se potpuno darovao. Istinski vjernik živi u svijesti da pred Bogom postoji neograničeno. Neki duhovni autori iz prošlosti to su ovako izrazili: Čitav naš život mora biti stalna molitva. Ta rečenica ne znači ništa drugo, nego da smo pozvani živjeti tako da se u svemu orijentiramo prema Bogu. Bogu treba pripadati ne dio, ne neki ostatak našega života, nego sve ili ništa i to bez ikakvih uvjeta. Onda ćemo bez mnogo dodatnog truda iskusiti, kako sami sebe ponovno pronalazimo te kako nam se život stotruko vraća.

SVE OSTAVITI, SVE DOBITI

Nekoć je na Kreti živio sveti čovjek koji je silno volio svoj otok. Volio ga je toliko da je u trenutku kad je osjetio da mu se približava smrt naredio svojim sinovima da ga iznesu i polože na voljenu zemlju. U trenutku smrti zagrabi šaku zemlje.

Uskoro se nađe pred nebeskim vratima. Tu ga dočeka Bog u liku starca s bijelom bradom i pozdravi ga: „Dobrodošao! Bio si dobar čovjek. Uđi u nebesku radost!“

Tek što starac prijeđe prag bisernih vrata, Bog mu reče: „Moraš pustiti zemlju iz ruke.“

„Nikada!“ odgovori starac, koraknu natrag i ponovi: „Nikada!“

Bog se ražalosti i ode ostavivši čovjeka pred vratima.

Prođe puno vremena. Bog opet dođe starcu, ovaj put u liku starčeva prijatelja s kojim je starac za života na zemlji uz čašicu često razgovarao. Ispili su nekoliko čaša, razgovarali o različitim događajima, a onda mu Bog reče: „Dobro, vrijeme je, prijatelju, da uđeš u nebesa. Pođimo.“ I dođoše pred biserna vrata. Opet Bog reče starcu da ispusti zemlju iz šake, ali starac to ovaj put ne htjede učiniti.

Nakon što opet prođe puno vremena, Bog treći put dođe starcu. Sad je uzeo lik starčeve ljupke i vesele unuke. „O, djede, tako si divan i tako nam jako nedostaješ. Molim te, dođi sa mnom.“ Starac pristade. Unuka mu pomože ustati, jer se u međuvremenu vrlo postarao i teško je hodao. Tako teško da je morao desnicu, u kojoj je stiskao zemlju, podupirati lijevom rukom. Kad su došli pred biserna vrata, starac posve onemoća. Njegovi iskrivljeni prsti više nisu mogli tako čvrsto stiskati zemlju, pa mu ona polako poče kliziti među prstima i uskoro mu dlan ostade potpuno prazan. Tako starac uđe u nebesa. I prvo što je tamo ugledao bio je njegov ljubljani otok.

Petar mu poče govoriti: “Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za tobom.” Reče Isus: “Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni. A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi.” (Mk 10,28-31)

(preuzeto s bitno.net)